

Č. 3383.

Měna. — Dávka z přírůstku hodnoty: O paritě koruny československé s korunou rakousko-uherskou.

(Nález ze dne 19. března 1924 č. 4493).

Prejudikatura: Boh. 741 a 1006 adm.

Věc: Josef a Emilie Č. v R. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem zem. insp. pro zemské dávky v Praze z 29. srpna 1922 vyměřena byla dávka z přírůstku hodnoty z převodu domu č. p. — v R., provedeného trhovou smlouvou z 21. listopadu 1921, kterou manželé Josef Č. a Emilie Č. prodali dům ten Antonínu a Františce H.

Za podklad pro vyměření dávky vzata byla nabývací hodnota 21.004 K 90 h, zjištěná tím způsobem, že k nabývací ceně 8000 K, zciziteli v přiznání k dávce uvedené to ceně trhově v době nabytí t. j. dne 28. dubna 1914, připočteny byly náklady 12. 604 K 90 h a 5% z nabývací ceny 400 K, a zcizovací cena 107.200 Kč, ve smlouvě z 21. listopadu 1921 uvedená cena trhová.

Rozhodnutím zsv v Praze ze 7. února 1923 byla stížnost podaná zciziteli do platebního rozkazu zamítnuta v podstatě z těchto důvodů:

Stížnost uvádí, že cena nabývací udána jest v rak.-uh. korunách, kdežto cena zcizovací vyjádřena jest v měně čsl. St-lé žádají, aby byla cena nabývací převedena dle kursu předválečných korun na koruny čsl. Platný dávkový řád nemá předpisů umožňujících, aby bylo přihlíženo k námitkám povahy valutární.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss úvahami:

Stížnost namítá, že v případě tomto není objektivně přírůstku hodnoty, ježto cena z r. 1914 per 20.604 K 90 h vyjádřena jest v korunách rak.-uh., kteréž nejsou v republice čsl. v oběhu, pročež dle principu vyjádřeného ve čl. 336 obch. zák. a vzhledem k předpisu zák. č. 187 z r. 1919 náleželo ke zjištění hodnoty této částky k 21. listopadu 1921 v korunách čsl. převést částku tu dle kursu předválečných korun rak.-uh. na koruny čsl. Poukazujíc pak k tomu, že přepočítání shora dotčené provedeno nebylo, dochází k závěru, že napadené rozhodnutí příčí se zákonu.

Stížnost tedy v podstatě namítá, že nabývací hodnota a zcizovací hodnota prodané nemovitosti vyjádřeny byly v úplně různých měnách a že proto základem pro vyměření dávky nemůže býti rozdíl čísel, vyznačujících cenu nabývací v korunách rak.-uh., cenu zcizovací pak v korunách čsl.

V době nabytí domu Josefem Č. a Emilií Č., dne 28. dubna 1914, platila korunová měna, měna to zlatá, zakládající se na zák. z 2. srpna 1892 č. 126 ř. z. a jednotka měnová byla nazvána korunou.

Po převratě bylo dáno zák. z 25. února 1919 č. 84 Sb. ministru fin. zmocnění, aby provedl nařízením okolkování bankovek vydaných rak.-uh. bankou. Nař. to vydáno bylo dne 25. února 1919 č. 86 Sb.; § 2 cit.

zákona č. 84/19 pak předpisuje, že vyjímajíc ony druhy bankovek, kterým min. fin. na základě uděleného zmocnění na další ponechá nucený oběh (bankovky na 1 K a 2 K, § 1, odst. 3 nař. z 25. února 1919 č. 86 Sb.), mají v území čsl. republiky, po skončení okolkování, nucený oběh jen bankovky kolkované kolkem Čsl. republiky.

Tímto způsobem podniknuty byly první kroky k osamostatnění měny čsl. státu.

Zák. z 10. dubna 1919 č. 187 Sb. pokračuje svými ustanoveními v započatém osamostatnění měny republiky čsl., zdůrazňuje v § 1 právo měnové svrchovanosti státu. V § 2 prohlašuje bývalé rak.-uh. bankovky, pokud byly okolkovány, zákonným platidlem s nuceným oběhem, naproti čemuž podle § 3 bankovky nekolkované přestaly jím býti (až na prozatímní výjimku bankovek jedno- a dvoukorunových). V § 5 označena pro oblast čsl. státu čsl. koruna za měnovou jednotku. V § 6 stanovena parita této koruny s bývalou korunou rak.-uherskou.

Z těchto předpisů vychází na jevo, že zavedením koruny čsl. nebylo na systému měnovém, platném v říši rak.-uh., po stránce věcně nic měněno, že naopak tento měnový systém převzat byl státem čsl., že měnová jednotka rak.-uh. přešla v zákonné platidlo a zákonnou míru hodnot v republice čsl. s označením Kč (koruna československá), jejíž parita s korunou rak.-uh. určena byla pozitivní normou a která tedy jest s hlediska právního řádu státu čsl. rovnocennou měnovou jednotkou s korunou rakouskou.

Nelze tedy po stránce právní pokládati vyjádření hodnot v korunách čsl. a stran doby před platností nař. z 25. února 1919 č. 80 Sb. v korunách rak.-uh. za vyjádření hodnot rozdílnými platidly a měřítky hodnot.

Proto nemohl nss spatřovati nezákonnost v tom, že žai. úřad, vyměřuje dávku z přírůstku hodnoty, srovnával hodnotu nabyvací, vyjádřenou v korunách rak.-uh. s hodnotou zcizovací, vyznačenou korunách čsl.

Jelikož stížnost dalších námitek neuplatňuje, náleželo ji jakožto bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 3384.

V y p o v ě z e n í z o b c e: I. * Ustanovením § 11, odst. 2 čes. obec. zřízení, že proti vypovídacímu rozhodnutí obce lze žádati na politickém úřadě za pomoc, dán byl postiženému řádný opravný prostředek, nikoliv pouhá možnost dovolati se výkonu práva dozorcího. — II. * Pro podání tohoto opravného prostředku platí 14ti denní lhůta podle § 12 zák. č. 76/1919.

Nález ze dne 19. března 1924 č. 4564).

V ě c: Město P. proti ministerstvu vnitra o vypovězení Arnošta P.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ob. zast. města P. usneslo se 29. února 1920, aby Arnošt P. vypovězen byl z obvodu města P. na základě § 11 obec. zřiz.